

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 7. avgusta.

Zopet nam je v roke vzeti „muhovnik“, da zavrne nekatero naskoke oficijalnega „elegantnega papirja“. Posluževali bi se radi jednakega orožja, a ker imajo v Kolodvorskih ulicah razen družih monopol za „elegantne papirje“, zadovoljiti se moramo z navadnim „muhovnikom“ in to tembolj, ker se slednjega pri sedanjih razmerah v nobenej poštenej slovenski hiši ne pogreša.

Ne bodemo se na obširno bavili z duhovitim izletom v ljudsko kubinjo, prepuščaje to gospodom, ki so tamkaj doli že bolj domači in katerim gre celo „beraško kosilo“ tako močno v slast, da kar skozi dva dni v skledi ostanejo, temveč prestopimo takoj k stvari samej.

Zopetni naskok „elegantnega papirja“ velja volitvi na Notranjskem oziroma dru. Zarniku, o katerem ponavlja trdi, da je zakopal svoje talente, da je zanemarjal svoje volilce, da je njegovo delovanje v deželni zbor od nekdanje negativno, neplošno itd., ter nas izzivlje, na ga pobijemo s tehtnimi argumenti.

Do sedaj v Slovencih še ni bilo običajno, da bi se lastnosti in hibe tega ali onega kandidata tako na drobno preredevali, kakor se to danes v vladnem glasilu godi, temveč zadostovalo je, da je dotičnik podpisal in vsprejel naš narodni program. Dandanes pa, ko je nekaterim narodni program postranska stvar, ko se narodni kandidat napada in obsiplje z do sedaj v nas še nečuvnenimi izrazi in osebnostmi, je to vse drugače in primorani smo, proti svojemu prvotnemu namenu, navajati nekoliko podrobnostij, da se zgodi najnovejšega dnevnika volja in da se pokaže, kako so nekateri ljudje čudovito kratkega spomina.

Dve leti je še le, ko nismo niti v deželni zboru kranjskem, niti v mestnem zboru Ljubljanskem imeli večine, ko smo pričeli boj po vsej črti za odvzete in po nemškej večini skozi več let zasedane postojanke. Bil je dolg in trdovraten boj, a da se je zmaga nagnila na našo stran, gotovo je mej drugimi rodoljubi izredno veliko pripomogel baš dr. Zarnik s svojimi „zakopanimi talenti“. Tega nihče tajiti ne more, najmenj pa oni, ki je na njegovih ramah tako rekoč se popel v mestno zbornico in v deželni šolski svet. Našo zmago

v Ljubljani in kot posledico, zmago pri volitvah v deželni zbor, sme si ravno dr. Zarnik zarezati na rovaš in vsi, ki so se količkaj brigali za volilno gibanje, mu bodo drage volje podpisali v tej zadevi posebno častno spričevalo.

Ravno tako zlobno, še bolj pa smešno je očitanje zaradi nedelavnosti in nepločnosti v deželni zboru kranjskem. Oficijozus menda vendar ve, da je do lanskega leta v redutnej dvorani gospodarila pri sleparjena nemškutarska večina, da tedaj niti dr. Zarnik, niti kateri koli družih naših poslancev ničesar doseči ni mogel, da se v obče nihče ponašati ne more, da bi bil v tej dobi kaj izredno uspešnega in koristnega storil, bodi si v postavodajalnem bodi si v gospodarskem oziru. In lani, ko smo ustopili z večino v deželno zbornico, zavlada je mej nami tista nesrečna „prožnost“, katere nasledki nam še danes vsem, osobito pa nekaterim prožnim poslanecem presedajo, katera je prouzročila naš razpor, in paralizovala vso delavnost. Pri teh okoliščinah se o deželni zboru plodnej delavnosti v preteklih letih sploh govoriti ne more, kajti poprej so že nemškutarji skrbeli, da slovensko drevje ni rastlo previsoko, lani pa so ta posel prevzeli nekateri domačini.

Kakor v tem oziru, tako je oficijozus tudi na drugem mestu popolnoma na krivem potu, ko piše, da se „z vsemi štirimi branimo“ posegati nazaj v preteklost svojega varovanja“, kajti dru. Zarniku se nikakor ne treba sramovati svoje preteklosti, marveč s ponosom se lahko ozira nazaj. Ker bode po nazorih vladnega glasila v bodoče vsak kandidat moral predložiti svoj „curriculum vitae“ — v marsikaterem slučaju bodemo na ta način vsaj varni pred prevaro — in ker je po izreku avtoritet v Kolodvorskih ulicah delikatnost v tej zadevi nepotrebna, dr. Zarnik pa kot „javen značaj predmet zgodovinskemu raziskavanju“, bodi nam dovoljeno, da površno prelistamo našega narodnega gibanja zgodovino.

To ne bode na škodo dru. Zarniku, kajti pred 30 leti nahajamo ga že literarno in politično delavnega in naši listi iz onih časov imajo iz njegovega peresa marsikak spis in članek, ki je močno uplival na naš narod. Janežičev „Glasnik“ in „Novice“ so v tej zadevi neovrgljive priče, nič manj pa tudi drugi naši listi, ki so se pozneje osnovali. Njegova

je zasluga, da so se na Slovenskem začeli tabori, ki so toliko pomogli k naši probujenosti in zavednosti in baš jutri je šestnajst let, ko smo bili na prvem taboru v vinorodnem Ljutomeru, ki je dal povod pokojnemu dru. Janezu Bleiweisu nazvati dru. Zarnika „očeta slovenskih taborov“. Že po tem se sme sklepati, da toli napadeni dr. Zarnik ni brez vsacih zaslug za naš narod, a ko bi tudi ne mogel kazati na dolgotrajno delovanje, ponašati bi se smel pred vsem, da se nikdar in nikjer ni izneveril narodnemu programu, da je vedno visoko držal naše narodnosti prapor, da je do danes ostal naroden značaj!

In ta narodna značajnost odvaga marsikatero drugo bodisi istinito, bodisi domišljeno lastnost, s katero se ta ali oni šopiri, ali se bi vsaj rad šopiril.

Da se kot bojno orožje rabijo izreki iz leta 1873, iz „one dóbe splošne zmote“, to kaže vso perfidnost vladnega pisca, ki v svojej zadregi pograbljuje prvo motiko, prvi cepin, katerega more doseči in bi s spomini na pretekla leta rad še poostiril naš razpor. Vsi narodnjaki smo v tem jedini, da naj omenjeni nesrečni „domači prepir“ bode pozabljen, nihče se ga več rad ne spominja in vsakdo je vesel, da je „splošna zmeta“ že daleč za nami, da bode možno z združenimi silami delati za naroda obstanek, a oficijozus ne spoštuje niti tega javnega mnenja, on, ki je vzvišen nad vse in nad vsemi, on si tudi ta „sport“ dovoljuje, njemu godi vsako sredstvo.

Sicer naj pa bode oficijozus v bodoče previdnejši svojimi izrazi in pomni naj, da kdor v steklenej hiši biva, ne sme kamenja lučati. „Tam-tam časnikarske reklame“, kakor tudi „beračenje“ ima baš v uredništvu v Kolodvorskih ulicah svoj dom in malo laskava so poročila dohajajoča z dežele o nekem agentu, ki je celo po sosednih kronovinah narcenike beračil, in to za vladno glasilu, česar do sedaj še živa duša čula ni.

Nam ne treba beračiti za glasove volilcev, ker znamo, da bi to ne bilo dostojno za dobro in pravično stvar, katera bode sigurno prodrla kljub vsemu strahu in trepetu, pretenju in krčenju prožnih krogov. Če nas pa takrat ne bode na obljubljeni „kolini“, naj se nam blagovoljno oprasča, kajti mi nismo nikdar bili posebni prijatelji kravjemu mesu, a najnovejšega dnevnika uredništvu

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levčnik.)

(Dalje.)

VII.

Nekoliko časa se vije pet za potokom Lučnico proti vzhodu, kmalo pa se obrne iz dna doline proti severu v hrib, mi se za vodjo uvrstimo in začnemo po ozkem in po kačje zvitem potu stopati navzgor.

Tudi ta pot nema noter do Planinškega nič kaj posebnega, samo da se človek lahko, ako bi se na nekaterih mestih le količkaj zagledal, prekucne v glčick propad, kjer bi si gotovo zlomil vrat; ker nas je na vsakem takim mestu naš vodja opominjal k opreznosti, nam še precej dobro shojena pot ni delala posebnih težav; treba je bilo, ker je jako strma, mnogokrat obstati, da si noge in pluća nekoliko odpočijejo.

Višje, ko se pride, bolj se obzorje razširi; ali, ker smo vedeli, da nas čaka še veliko lepši razgled,

se nismo mnogo ozrli okolu, ampak morali smo urno stopati, tem bolj, ker smo se namenili, še isto noč prenočiti v nalašč za popotnike pripravljenej bajti pod Ojstrico.

Ko po triurnem strmim potu zlezemo čez neki rob, vidimo pred sabo v sredi velikanskega, jako strmega obrežja precej prostorno ravnino z majhnim holmom na sredi, na katerem stoji jako obširno poslopje Planinšekove kmetije. Urno prekoračimo ravnico ter jo mahnejo z zaupanjem, da dobimo dobre pitne vode in pota večjega vodjo v hišo. V naše veliko začudenje pa nas rudečelično dekle v tukaj običajnih „coklah“ ali drugače brdke rasti in čednega obnašanja, prav uljudno sprejme, nas v posebno sobo na „dilje“ odvede in nam z dobrim vinom in izvrstnim „lučkim sirom“ tako dobro postreže, da smo se jeli res debelo gledati, tem bolj, ker smo našli v istej sobi nekakov komfort, o kateršnem bi v tem od sveta tako oddaljenem kraju niti sanjali ne bili.

Vrh tega pa je treba vse, vino, posodo, boljše hišno pripravo na ramah od Luč do sem znositi, ker od tod se nobeden voz, tudi še tako primitivna

gorska kola ne, — v dolino in nazaj spraviti ne more.

Se ve da smo se dobro okrepčali z vinom in sirom, ali potem smo si tudi poslopje le-té, v tem kraju menda največje kmetije ogledali. Poslopje je tukaj toliko skupaj, da ga na polji mnogokrat cela vas nema toliko. Ni čuda kakih 30 do 40 goved in po 3 do 400 ovac potrebuje tudi nekaj prostora!

Na dvorišči so ravno kosci, (tukaj namreč samo jedenkrat v letu — koncem julija ali začetkom avgusta kose) mej njimi šest samo domačih blapcev, po trati pri malej južini ležali ter nekako flegmatično hrustali vsak svoj kos črnega in z ostrim ovsenimi „špicami“ nabodenega „ovsenjaka“. Videti pa jim je bilo, da jim ta ostri borni kruh ne škoduje, kajti temu v kljub so tukajšnji „Gorjanci“, kateri izvan praznikov le ovseni kruh jedo, čvrsti rudečelični in zdravi, da jih je veselje gledati.

Gospodarja ni bilo ravno doma, bil je z gospodinjjo nekje na semnji; zato nam je naš dovedanji vodja nasvetoval, obrniti se do prvega blapca, da nam kacega človeka kot vodjo odredi. —

Pristopimo bližje.

takrat ne bode drugega repa, da bi ga zaklali, nego znana — molzna krava! Dober tek!

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

B. Trgovski obrti.

I. Zadruga trgovcev s pridelki in z žitom. Trgovcev z deželniimi pridelki 13, z žitom 3, vkup 16.

II. Zadruga branjevcev in trgovcev z živili.

Branjevcev 114, trgovcev z moko 25, z maslom 4, z divjačino 2, prodajalcev sadja 8, kruha 1, viktualij 7, medenine 1, zelja 2, staničarji 4, — vkup 168.

III. Zadruga prodajalnic manufakturnega, suknenega, krojnega in modnega, belega in tkanega, kratkega, galanterijskega in norimberškega blaga.

Trgovci s platnom 4, s suknom in krojnim blagom 14, z modnim 1, s pozamentarnim 1, s kratkim blagom 1, kramarjev 46, trgovci s cerkvenimi rečmi 2, trgovci z norimberškim blagom 7, — vkup 76.

IV. Zadruga trgovcev z usnjem, obutalom, oblačili in s klobuki, potem stari narjev.

Trgovcev z usnjem 20, z obutalom 6, s kožami 1, z oblačili 6, s klobuki 3, stari narjev 15, — vkup 51.

V. Zadruga trgovcev z lesom, lesenim blagom in s hišno opravo.

Trgovcev z lesom 7, z lesenim blagom 4, s hišno opravo 3, z igračkami 1, — vkup 15.

VI. Zadruga agentov, komisijonarjev in spediterjev, potem inkasijsko opravilo.

Agentov 14, spediterja 2, menjalnici 2, — vkup 18.

VII. Zadruga trgovcev s specerijskim, barvenim in materijalnim blagom, s kemikalijami, z dišavami, s kolonijalnim in mešanim blagom.

Trgovcev s specerijskim in materijalnim blagom 38, z mešanim 3, z dišavami 1, s kisom 6, — vkup 48.

VIII. Zadruga trgovcev z železom in železnino.

Trgovca s šivalnimi stroji 2, z muzikalnimi instrumenti 1, z železnim in specerijskim blagom 5, z orožjem 1, z žebli 5, z železom in železnino 4, — vkup 18.

IX. Zadruga trgovcev s knjigami, umetninami in muzikalijami, potem s papirjem.

Trgovcev s knjigami, umetninami in muzikalijami 5, s papirjem in pisno pripravo 2, posojevalna knjižnica 1, — vkup 8.

X. Zadruga malih trgovcev.

Vrtar 1, prodajalcev oglja (premoga) 5, drv 3, oljnatih podob 1, semnjičar 1, trgovec z žganjem 1, z dežniki 1, zaloga likérjev 1, imetnika tehtnic 2, — vkup 16.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. avgusta.

Kakor poroča „Pesti Naplo“, sklicale se bode delegacije 25. oktobra v Pešto.

„Ne zamerite, kateri pa je ta večji blapec?“ vprašam hrustajoče kosce.

Vse tiho, samo hrustanje ovsenjaka se sliši iz kroga.

„Ka b' mu pa radi?“ vpraša jeden čez dobro minuto.

„Prosili bi za jednega vodjo, da bi nas še nocoj peljal do bajte.“

Zopet vse tiho razun počasi migajočih čeljustij.

„Saj bodemo dobro plačali“, dostavim čez nekaj časa, ko le nič ni bilo odgovora.

„Bo že 'n hoast kaj, 'mamo kosašno“, odgovori tisti, koji nam je sploh kakšen odgovor dal.

Umljivo, da nas ta odgovor kmetskega Dijogena ni posebno razveselil; začeli smo toraj vsi za božjo voljo prositi, naj se nas usmili, sicer bi se ne vedeli kam dejati gori v planinah. Ali možak ni rekel ne črno ne belo, ampak mlet mirno svoj ovse-njak naprej. —

„Ti Joža!“

„Ka?“ se oglasi jeden zopet čez dobro minuto.

„Ti pojdeš s temi gospodi h bajti!“

Mej Nemci na **Ceskem** še vedno krožijo želje po abstinenčni politiki. Tako je nemško društvo v Liberci sklenilo resolucijo, v kateri izjavlja svoje obžalovanje, da mislijo nemški odborniki ustopiti v Pražko trgovsko zbornico, ki je voljena po oktrojiranem volilnem redu, ter izreka nado, da nemški poslanci s Českega izstopijo iz deželnega in državnega zbora, ko bi ustopili poslanci novoizvoljene Pražke trgovske zbornice.

Volilni oklic **zgoranje-avstrijskih** liberalcev očita konservativcem, da so v državnem zboru le pospeševali težnje Slovanov, na interese svoje domače dežele pa pozabili. Mi Slovenci vsaj nič ne čutimo, da bi se nemški konservativci za nas potegovali.

Hrvatski sabor se snide 23. t. m., upa se, da bode rešil vse predloge še ta mesec, potem se bode pa zaključil. Ban se je včeraj podal na potovanje v vojaško granico. Obiskal bode več krajev ob bosniškej meji. 17. t. m. vrne se ban v Zagreb. — Predvčeraj so se paznabila na črnej deski imena izključenih dijakov.

Vnanje države.

Srbski pretendent Jurij Karadjordjević je predvčeraj v Gasteinu v 56. letu svoje dobe umrl. Njegovo truplo bode preneseno na Dunaj.

Druga seja **francoskega** kongresa ni bila nič manj burna, kakor prva. Predno se je volila komisija je bil silen hrup celo poldrugo uro. Najhuje je vlado, predsedstvo kongresa in zmerne republi kance napadal radikalec Madier. Očital je vladi nasilstvo, da mori parlamentarizem. Drugi radikalec, Marius Poulet, je zahteval odpravo senata. Senator Testelin je zagovarjal vlado in zmerne republikance, mej vsem njegovim govorom so žugali s pestmi in kritični radikali: „Ta je pravi vzgled senatorja! Ven ž njim!“ Volitve komisije se je udeležilo samo 434 članov, bliž 400 jih pa ni glasovalo. Izvoljeni so zmerni republikanci. Največje število glasov, katere je kdo dobil, je 428, najmanj glasov izme j izvoljenih je pa dobil Léon Say, 405 namreč. Ko je bila voljena komisija je predsednik prebral razne dostavke k reviziji, kateri so se od raznih strani predlagali. Ti dostavki tičejo se sestave senata, ustanovljajo, da priinci iz onih rodbin, ki so kdaj vladale Francijo, ne morejo biti predsedniki republiki itd. Potem cel kup protinačrtov, iz katerih so nekateri jako radikalnega duha. Tako je Barodet predlagal, da naj bi kongres pretresoval vprašanje, ali se naj bi sklicala konstituenta. Vsi ti dostavki in protinačrti so se izročili izvoljeni komisiji v pretres. Kako dolgo bode trajal kongres, je mnogo zavisno od opozicije. Če ga bode ta hudo ovirala, utegne se precej dolgo zavleči, če pa ne, bode pa kmalu dovršil svoje delo. Pogajanje mej Francijo in Kitajem se je pretrgalo in pričakovati je, da francosko brodogovje napade kitajsko obrežje.

Volitve za **nemški** državni zbor bodo baje 13. oktobra. Najvažnejše bode pri teh volitvah to, kako se bodo ravnali narodno liberalci in konservativci, ali pojdejo združeni ali pa posebe v volilni boj. Vlada bi najbrž želela prvo, kajti potem bi za-se pridobila trdno večino. Nekateri narodno-liberalci sami se pa še ne marajo preveč bratiti s konservativci.

Protivljenje proti načrtu novega šolskega zakona na **Belgijskem** narašča. Razen liberalnih občinskih zastopov, ki so se zbrali v Bruselji in sklenili protestovati proti temu zakonu, sklenilo je tudi liberalno društvo v Bruselji podoben protest. V soboto bode v Bruselji velik meeting liberalnih občinskih svetnikov, katerega resolucija proti predlogi šolskega zakona se bode in corpore izročila kralju in zbornici.

Danski državni zbor se snide 14. avgusta. Vlado čaka hud boj, kajti opozicija bode še močnejša, nego je bila do sedaj.

Kakor je **Gladstone** objavil v spodnjem, Granville pa v zgornjej **angleškej** zbornici, poslal se bode bivši indijski podkralj lord Northbrock v Egipet, da preišče, kake korake naj angleška vlada

sedaj stori. — Kredit za sudansko ekspedicijo je spodnja zbornica dovolila s 174 proti 14 glasom.

V seji **egiptovske konference**, ki je bila 29. julija, je izjavil ruški zastopnik pl Staal, da Rusija ni zastopana v komisiji egiptovskega dolga, pa si je tedaj, ko se je osnovala ta komisija, zato izrečno pridržala pravico. Ker se pa sedaj misli razširiti delokrog te komisije, bode Rusija zahtevala, da je zastopana tudi ona v njej po posebnem odposlanci. Zapisniki konference svedočijo, kake težave so se stavile dosegi kakega sporazumljenja. Angleška komisija je izračunila egiptovski primanjkljaj za bodoče leto na pol milijona funtov sterlingov, Francozi so pa naračunili še 600 000 funtov preostanka. Francozje so zahtevali, da se upniki zadovoljijo, predno se pokrijejo stroški za egiptovsko upravo, Anglija je pa pred vsem zahtevala pomanišanje obrestij za pol odstotka. Bilo je pa še več drugih nasprotstev. Pa vendar se razvidi iz zapisnika, da bi se bilo vkljub vsem tem težkočam doseglo sporazumljenje, ko ne bi nemški poslanik Münster sprožil sanitetnega vprašanja v Egiptu. To je pomnožilo in poostriilo nasprotja in Anglija je zaključilo konferenco, ker Bog ve kaka nepovoljna vprašanja, t kajoča se Egipta, bi bila Nemčija še utegnila sprožiti.

Dopisi.

Iz Savinjske doline 6. avgusta. [Izv. dop.] Narodnega napredka nov korak storila je tudi občina Gomilska v Vranskem sodnem okraji, katere vili odbor je sklenil uredovati v domačem slovenskem jeziku. Nov dokaz, da se slovensko ljudstvo tem bolj probuja iz narodne dremote, čim več si prizadevajo nekateri tukaj živeči paugermauski „krakelerji“, da bi vse ponemčili, kar je slovenskega. Sedaj nahaja se v celem okraji še jedina občina Polzelj, katera uraduje nemško, morda samima dvema graščakoma na ljubo, gotovo pa vsem drugim občanom na kvar in nevoljo. Upajmo, da se tudi tam ne bode več odlagalo, storiti konec narodnej kivic, katero morajo zgolj slovenski prebivalci še vedno trpeti. Odborniki, pomagajte si, saj vas ne stane družega, nego nekaj dobre volje, katere vam gotovo ne manjka. Saj še občina sv. Pavel v Celjskem okraji uraduje v novejšem času slovensko, vzlic besnim naporom tamošnjega Hammer-Ambosa Nr. II., kateri baje od hiše do hiše hti sleparit tamošnje slovenske kmete za nemško propagando, ter zlobno denuncira vsakaterega, ki ne gre na njegove limanice. Hvala Bogu, da je kmetsko ljudstvo že toliko zaveduo, da se takšnim ljsjakom ne dá preveriti. Temu nasproti pa je vreden vse časti g. Dragotin Haupt in Strovšneku, akoravno Nemeec in graščak. Njemu je ponemčevanje slovenskega prebivalstva deveta briga, toliko bolj se pa trudi z dejanjem in poučljivo besedo pri kmetu zboljšati gmotno stanje ter pospeševati kmetijstvo, konjerejstvo, govedorejstvo in hmeljarstvo. Takšne može zna pa ljudstvo tudi ceniti in spoštovati. Zatorej je občina Gomilska gospoda Dragotina Haupta, uvažujé njegove obile zasluge za povzdigo kmetijstva, imenovala častnim občanom.

Se ve da bi se tudi baron Hackelberg v sv. Pavlu ne branil biti častni občan; a dokler bode on — kakor dosehma! — poštene Slovence grdil in denunciral, slovensko stvar zaviral in skušal oživljati „nemški šulverajn“, tako dolgo ne bode pri kmetih užival zaupanja, in tako dolgo ne bode nehal narodni prepir in sovrašтво, katerega je ta mož zasejal, hoteč z nemško glavo prodreti slovensko zidovje.

Domače stvari.

— (Ugovorna obravnava) zaradi zadnjih zaplenb „Slovenskega Naroda“ bode v ponedeljek 11. dan t. m. dopoldne ob 11. uri pri tukaj nji deželni sodnji.

— (Darilo.) Gospod Simon Pogačar, brat ranjcega vladike Ljubljanskega, podaril je cerkvi sv. Jezusovega srca v Ljubljani dva dragocena prstana z briljanti, katere je podedoval po ranjcem knezofu dr. Pogačarji, da se s temi dragocenimi kameni okraši nova monštranca. Jednega teh prstanov nosil je ranji Pogačar, kot proš in dekan, družega kot škof.

— (Zastran lastne režije v blaznici na Studenci) je lani deželni zbor bil sklenil, da naj zasliši deželni odbor nekatere večšake in potem dež. zboru nasvetuje, ali bi se lastna režija v blaznici upeljala ali ne. Dež. odbor je dotično enketo sklical v sredo 6. avgusta in povabil z zdravniki in in uradniki dež. bolnice tudi oskrbnika prisilne delalnice gosp. Poljanca. Enketa se je po temeljitem razpravljanji izrekla z večino za upeljavo lastne re-

(Dalje prih.)

žije, ker bi po njej dežela proti sedanjim stroškom prihranila kakih 3000 gld., kateri sečaj padajo v žep usmiljenih sester. Znano je, da ima rad usmiljenih sester, kateri oskrbuje hrano na dež. dobrodelnih zavodih, vsako leto najmanj 6000—7000 gld. dobička, katerega bi dežela prihranila, ko bi povsod lastno režijo upeljala. V prisilnej delalnici se najbolj kaže, koliko se pri lastnej režiji prihrani da, ker sedaj, odkar ni več najemnika, ampak se v lastnej režiji prisiljenci oskrbujejo, dežela vsako leto do 3000 gld. manj izda in prisiljenci imajo pri tem veliko boljše hrano, nego so jo imeli poprej.

— (Umrl) je včeraj zvečer v Ljubljani gospod profesor Mihael Peternel, 70 let star. Ranjki je bil profesor na tedanji spodnji realki Ljubljanski, ker je poučeval fiziko in matematiko in bil je tudi nekoliko let vicedirektor tega zavoda. Profesor Peternel zanimal se je za razne vednosti, posebno pa za astronomijo in veliki krog svojih prijateljev, navduševal za to vednost ter čestokrat na Gradu s tubusom poučeval o krasoti firmamenta. Tudi s kemijo pečal se je z velikim veseljem. Pokojnik bil je jako prijazen in priljuden mož, ki pa je bil zaradi bolehnosti vedno doma. Par let ni zapustil svoje sobe. Ko se je v smislu novih šolskih postav sestavil prvokrat deželni šolski svet l. 1870 za Kranjsko, bil je na predlog deželnega odbora kranjskega imenovan profesor Peternel iz vrste učiteljstva členom te korporacije, a kmalu je odložil to dostojanstvo. Deželni odbor je potem predlagal mesto njega gospoda profesorja Tušek-a a ministerstvo se ni oziralo na ta predlog in imenovalo vodjo velike realke dr. Merhal-a zastopnikom učiteljstva v deželnem šolskem svetu, katero imenovanje je izzivalo v deželnem zboru kranjskem burne debate, ko je narodna večina sklenila o tej zadevi adresu na Nj. Veličanstvo cesarja. Lahka mu zemljica!

— (K volitvam na Štajerskem.) V okraji Mariborskem bilo je do včeraj izvoljenih 33 narodnjakov, 9 nemškutarjev. — V Poličanah, kjer so bili do sedaj večinoma voljeni naši nasprotniki, zmagali smo v vseh občinah, izimši Peklo, torej 4 glasi narodni, jeden liberalen. — V Tebarjih pri Celji izvoljeni so 3 narodnjaki, 1 liberalen, v Žrečah 3 narodnjaki, v Oplotnici 5 liberalcev.

— (Iz Makolj) se nam piše v 8. dan t. m.: Kakor v jeseni list za listom, tako pada sedaj jedno nemčursko gnezdo za drugim. Sijajno so zmagali pri volitvi volilnih mož Slovenci v Poličanah, kjer je dosedaj vladal Baumann in drugi zaščitniki „Kmetškega prijatelja“ in prvokrat so si Makoljčani narodnega volilnega moža v osobi g. župnika M. Lendovskega izbrali. Pod njegovim vodstvom stalo bode sedem mož Makoljske fare kakor skala za naša kandidata dra. Radeja in barona Goedelna, dočim bodeta le dva za „Hammer-Ambos-kandidata“ glasovala. Slava vsem volilcem, ki so k tej zmagi pripomogli, posebno pa gospodu Georgu, velikemu posestniku v Makoljah. Bistričani pa in Baumann iz Pekla v drugič gotovo več ne pridejo v Makolje, koje so letos osramoteno zapustiti morali.

— (Volilni shod) je v Središči v nedeljo 10 t. m. ob 1. uri popoldan na „rotovži“ in ravno ta dan v Ormoži ob 5. uri popoldan v gostilni g. Žinka. — Predstavil se bode svojim volilcem naš kandidat za skupino mest in trgov — Ptuj — gospod prof. Kunstek.

— (Vsprejem Hrvatov na Dunaji,) ni bil sicer tako velikansko nameravan, kakor so si tukajšnji listi izumeli; čudna prilika je celo nauesla, da bi se bil skoro popolnem ponesrečil. Kajti vlak bil je napovedan 1/2 10. uri dopoldne, a prišel je že ob 3/4 na devet. Vsled tega je mnogo deputacij prekasno prišlo. Le deputacija slovenskega pevskega društva, njej na čelu Slovenec g. Pukl, prispela je prej nego o naznačeni uri, tako da je jedino ta deputacija pozdravila Hrvate na kolodvoru. Gosp. Pukl pozdravil je s kratkimi besedami brate Hrvate. Odgovoril mu je v imenu Hrvatov gospod Gjuro Eisenhut, znani hrvatski skladatelj. Deputacija spremila je potem goste do hotelov, ki so bili prej za nje najeti. Večerna zabava društva „Kolo“ bila je velikanska. Prostori dvoran „zur Stadt Wien“ do zadnjega zasedeni. Navzočni Čehi, Slovenci, Rusi, Poljaki in mnogo Nemcev. Pelo je „Kolo“ in slovansko pevsko društvo. Navdušeni gorori v raznih slovanskih jezikih. S Hrvati potujeta tudi dva Slovenca namreč, gg. Selak in Gnjezda, slednji član „Kola“.

— („Zadruga“) došla nam je 6. številka. Razen druge zanimljive vsebine ima tudi članek: „kateri denarstveni zavodi so uničili naš kmetški stan?“ katerega smo ponatisnili.

— (Nesreča.) Danes dopoldne padla je delavcu Janezu Zrimšek-u pri zidanji nove tovarne poleg kolodvora Rudolfove železnice železna traverza na nogo in mu isto dvakrat prelomila. Odnegli so ga v bolnico.

— (Tatvina.) Janezu Filipu, delavcu na Rudolfovi železnici bila je ukradena predvčeraj po noči proti 12. uri, ko je spal na klopi v „Zvezdi“, siebrna ura z zlato verižico, vredna 30 gold.

— (Breja kobila) štiri leta stara, 110 gld. vredna, ukradena je bila včeraj Juriju Siseku v Zapršiči.

— (Napali) so neznan lopovi na cesti proti sv. Petra mitnici tri kondukerje in skušali jih pometati na tla. Pri tej priliki so kondukerja Klobčarja ranili nekoliko na roki, naposled pa so lopovi, ker so se kondukerji hrabro postavili v bran, le ubežali.

— (Kmetijska predavanja.) Potovalni učitelj g. E. Kramar bode predaval 10. avgusta v Cirknem, 15. avgusta na Št. Viški gori, 17. avgusta pri sv. Luciji, 24. avgusta v Koboridu.

— (Umrl) je v 2. dan t. m. pri sv. Križi pri Ljutomeru vsled mrtvouda znani murskopoljski bogataš g. Josip Hönigmann.

— (Poziv.) Maloštevilen je slovenski narod, a vender se Slovenci mej seboj mnogo premalo poznamo. Ravno to pa je v veliko škodo našemu napredku. Treba je tedaj, da se spoznavamo, treba gledati na to, da se bližamo drug drugemu. V to svrhu posrečilo se je združiti slovenske dijake vseh srednjih šol po Slovenskem (Celjsko in Goriško gimnazijo, Kopersko pripravnico, Ljubljansko gimnazijo in pripravnico, Mariborsko pripravnico, Novomeško in Tržaško gimnazijo), da priredé pod vodstvom abiturijentov dne 15. avgusta skupno veselico v Sevnici na Štirnem v sobanah gospoda Ibelja. Kr je to prva veselica, ki jo prirede slovenski dijaki skupno, ker bo tukaj prvič slovenska mladež iz vseh krajev pokazala svoje bratsko mišljenje in ker se podaja tukaj lepa prilika seznaniti se vsaj nekoliko z našimi brati po raznih slovenskih krajih, nadejamo se, da nas tudi častito občinstvo s svojim prihodom obilno počasti ter tako pokaže, da tudi ono spozna blagi namen, ki nas vodi. Razna tega pa ima ta veselica tudi namen podpirati narodna podvzvetja. Polovica dohodkov namenjena je namreč „Narodnemu domu“ v Ljubljani, polovica pa „Miru“. Da bi se častitemu občinstvu ustreglo, skrbelo se je kolikor mogoče za raznovrsten program, namreč: A: Beseda. 1. Dijaška — Zajc. 2. Slavnosten govor. 3. Hrvaticam — Zajc. 4. Tičica (čveterospev) — Majer. 5. Petelinčkova ženitev (šaljivi zbor) — Hajdrih. 6. Otok (samospjev za tenor) — M. Hubad. 7. Nočna rosa — Sochor. 8. Lahko noč (čveterospev) — Hajdrih. 9. Jutro — dr. Ipavic. 10. Naša zvezda — Hudovernik. B. Ples. Pri plesu svira vojaška godba. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina 50 kraje.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi pevsko društvo „Lira“ s sodelovanjem čitalnične godbe v dan 10. avgusta 1884. na vrtu g. Jernej Grašek-a v Kamniku. Spored: 1. Koračnica. 2. Milčicker. — „Laura-valček“, svira godba. 3. F. A. Vogl. — „Cigani“, moški zbor s tenor solo. 4. Straus. — „Jokaj-polka“, svira godba. 5. A. Haidrich. — „V tihi noči“, čveterospev. 6. Rihard Wagner. — Divertissement iz opere Tannhäuser, svira godba. 7. A. Nedved. — „V ljubem si ostala kraji“, moški zbor. 8. * * * „Za kulisami“, četvorka, svira godba. 9. F. S. Vilhar. — „Slavjanska“, moški zbor. 10. * * * „Ricordati“, mazurka. Tombola. Začetek ob 4. uri popoldne. Ustopnina 20 kr.

— (Požar.) Predvčeraj navstal je v Jaski na Hrvatskem ogenj, ki je uničil okolu 40 domov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ischl 7. avgusta. Gledališče sijajno. Cesarja ostala sta do konca, vzela potem čaja v cesarske vili. Tudi Kalnoky in Tisza povabljena na čaj.

Dunaj 7. avgusta. „Wiener-Zeitung“ objavlja cesarsko naredbo z dne 28. julija glede državne podpore za preplavljene kraje v Galiciji.

Razne vesti.

* (Kolera in carina.) Kakor Marsiljski listi poročajo, so samo v Marsilji meseca julija t. l. carinski dohodki (col) vsled kolere navstalega kupčijskega zastanka proti onim meseca julija 1883. l. za 18 milijonov frankov zaostali.

* (Roj ovirek poroke.) V vaškej cerkvi blizu Kodanja bi se imela vršiti pred nekoliko dnevi poroka. Ravno predno so prišli svatje do cerkve, prileti in se usede nad cerkvena vrata velik roj čebel. Mežnar poskuša pod dežnikom v cerkev dospeti, a se mu ne posreči. Pri tacih okoliščinah so morali poroko v cerkvi opustiti in duhovnik je ne malo prestrašena zaročenca poročal v velikej sobi bližnje kmetske hiše.

* (2 1/2 milijona cigaret na dan.) Največja tovarna za cigarete po vesoljnem svetu je v La Honradery na otoku Kuba. V tej izdelajo vsak dan 2 1/2 ali na leto 912 1/2 milijona cigaret.

* (Muhast dovtip.) Iz male železnične postaje v Ameriki se je oskrbnem vodstvu brzojavilo: „Redovni blapon se ponesrečil. Uzrok: kotel prazen, blaponovodja poln.“

Narodne-gospodarske stvari.

Kateri denarstveni zavodi so uničili naš kmetški stan?

Štajerskih nemško-liberalcev organ „Tages-posta“ je donesla v 124. številki psovalni članek zoper slovenske posojilnice, v katerem članku se mej drugim čita: „Gospodarstvena stiska, pod katero trpi slovenski kmet, ni nikakor, kakor bi nasprotna stranka ugovarjala, jedino le v splošnej ekonomičnej legi utemeljena; pripisovati se ima, in sicer ne v najmanjšem delu, nesramnemu izmolzevanju, katerega se store slovenski denarstveni zavodi proti tistim krivi, v katerih blagostanje so se baje ustanovili itd.“ Ta težka obtožba, katera, kakor se vidi že na prvi pogled, je navstala le iz političnega poželenja do maščevanja, katerej tedaj iz tega uzroka že samej ob sebi pomanjkujejo objektivni nazori, sili nas do vprašanja: „kateri denarstveni zavodi so uničili naš kmetški stan?“

Kakor je znano, se ustanovljajo naše posojilnice še le v času po 1873. letu, ker je dotična postava še le 9. aprila 1873. leta izišla. Pred tem letom so bile pri nas jedino le hranilnice. Obteženje kmetških zemljišč od teh hranilnic pred 1873. letom, tedaj ob času tako zvanega ljudskogospodarstvenega napredka pa je bilo tako, da je vsak prostomislec strokovnjak moral pripoznati, da kmetški dolžniki za daljavo časa prevzetim dolžnostim zaradi obrestovanja ne bodo mogli zadostovati. Kajti prvič so se cenila takrat zemljišča na podlagi domišljene vrednosti, na to so potem hranilnice najmanje tretjino dosežene cenilne vrednosti kot posojila dovoljevale; dalje je bila visokost obrestij pri hranilnicah takrat taka, da se je dalo s popolno gotovostjo preračunati, v kolikih letih mora s tako velikimi hranilničnimi posojili obloženi kmet na nič priti. Imamo na pr. pred seboj uradno tablico iz leta 1877., iz katere posnamemo, da so takrat hranilnice v Mariboru, Slovenski Bistrici, Ljutomeru in Rogatci od zemljiščnih posojil 6 1/2%, vse druge spodnještajerske hranilnice pa po 6% obrestijemale. Pa tudi danes imamo pri nas še hranilnice s 6% obrestij, in celo avstrijsko-ogerska banka jemlje od zemljiščnih posojil 5 1/2 do 6%!

Ker tedaj pri nas kmetška zemljišča ne do našajo več nego 4% normalne, nikakor pa ne domišljene predlomne cenilne vrednosti, in ker so hranilnična posojila na celo vrsto let (30 do 40) navezana, je lahko umevno, da, brez ozira na to, da pridobitev hranilnične glavnine jako veliko stane, visokost obrestij mora po gotovem številu let neobhodno prouzročiti propad kmetškega stanu. Slučaj tedaj, da so hranilnice po razmeri predlomne domišljene vrednosti zemljišč — dajale posojila, in da so razen tega še za najmanj 2% pravi donesek kmetškega zemljišča presegaajoče obrestij od oddanih posojil jemale, je bil jeden najpoglavitejših uzrokov, da je prišlo toliko zemljišč v rubež, ker dotični posestniki neso mogli za daljavo časa hranilnicam obrestij plačevati. Res, da se bode s tem ugovarjalo, da posojilnice še večje obrestij, zdaj 6 do 8% jemljejo; toda pomisliti je tu treba, da posojilnice ne dajo posojil na 30 do 40 let, temveč le za kratek čas, in za kratek čas zamore tisti, ki posojilo vzame, više obrestij plačati, ne pa za dolgo vrsto let, na katero hranilnice posojila oddajajo.

Pri tej priliki moramo omeniti posojilnih obrestij zavarovalnih ustanov, posebno Dunajskega uradniškega društva, kateremu je gotovo lahko, si za primerno ceno dobiti denarja. Te ustanove jemlje 7—8% obrestij in 1—2% administrativnih stroškov ali doneskov za poroški fond od posojil ali predplačilov. Pri obstoječih denarnih razmerah pa po Evropi „posojilni zavod“ ne more lahko cenejih posojil dajati, ker ima sam denar po 5—6% v rokah. Naše obrestne razmere neso utemeljene na jedino pravej podlagi zemljiščaega doneska, in ravno nemški liberalci so tisti, ki so na zemljiščni donesek odmerjeno jedro ljudstva brezobmejenemu izmolzenju „mobilne gotovine“ izdali in so tako prouzročili nesolidnost vseh gospodarstvenih in tudi državnih razmer v Avstriji. Zdaj pa naj bodo slovenske posojil-

nice grešnice, — brez miselnosti „mestjanče“ bode že verjelo.

Razen obrestij je pa pri pridobitvi hranilničnih posojil merodajna tudi še visokocenost pridobitve takih posojil, ker se morajo prosilci posluževati posredstva odvetnikov, notarjev itd., zemljišča sodnijsko ceniti pustiti, že zdravna ne več pravno obstoječe, večkrat čisto malenkostne uknjižene izneske izknjižiti pustiti itd. Skušajta nam v tej zadevi kaže, da na primer posredni stroški pridobitve hranilničnega posojila od 200 do 300 goldinarjev navadno kakih 60 goldinarjev iznašajo. Če tedaj na primer kaka stranka tako posojilo ne ostane dolgo dolžna in ga morda že v nekaterih letih po kakih srečni kombinaciji povrne, jej pride posojilo za ta čas tudi na 8—9% in zadenejo jo tudi še stroški izknjiževanja.

Oglejmo si pa zdaj spored pri oddaji posojil pri posojilnicah. Posojila se dajo večinoma le na personalni kredit in ni potreba odvetniškega posredovanja, ker se prošnje v društvenih prostorih ustno sprejemajo. Navadne obresti iznašajo 6 do 8%, in ako se pri odšteti posojila vzame tudi administrativni donesek od 1/2—1%, vendar obrestovanje ne iznaša več nego 6 1/2—8 1/2%. Ako so od leta 1870. usnovljene posojilnice nekoliko let jemale večje obresti, treba je zaradi tega pomisliti, da so bila ta društva takrat prisiljena, si od drugih denarnih zavodov (kreditnih zavodov) posojil pridobiti, in ta posojila so jim potem prišla čez 10%. V tem oziru bi znale nekatere posojilnice povedati, kako drago so jim prišla taka posojila od nemško-liberalnega kreditnega zavoda Graške občinske hranilnice!

Ako tedaj dotični članek „Tagespost“ trdi, da so današnji slabi položaji kmetijskega stanu proizvodile posojilnice, se sme o tem pač zavriniti, da se mora to pač v prvi vrsti od hranilnic, tedaj od nemško-liberalnih denarnih zavodov trditi in da so ti najbolj pripomogli, da pride toliko zemljišč na rubež, kajti prvič je bila podlaga za oddajo posojil izmišljena, ker se je naslanjala na previsoke vrednosti in potem so bile in so obresti za stalna posojila z ozirom na stroške pridobitve posojil za pravi donesek zemljišč neizmerno previsoke.

Zastran obrestij pri posojilnicah je pa resnica ta, da neso višji, kakor z ozirom na po okoliščinah potrebne obresti hranilnih ulog in upravnih stroškov biti morajo.

„Nasprotna stran“ naj nam navede posojila jemalcev, katere so slovenske posojilnice pregnale od hiš in zemljišč. Potem bomo o številnem od nemško-liberalnih hranilnic in drugih denarnih zavodov ravno tiste barve odstranjenih primerjali, in ta rezultat bi znal „nasprotni strani“ malo soperice napraviti.

Slovenske posojilnice so pač marsikakega dolžnika, kateri bi bil drugače propadel „nasprotni strani“ kot rubežnik, otele njenega objemanja, one dajo odvetniškemu gospodom, ki vidijo mnogo „nasprotnih strani“, katerih pa ni, sploh slabe zasluzke. Vendar je pravi ljudski razum tudi o slovenskih posojilnicah kmalu pravo zadel.

Pri tej priliki moramo omeniti še to, da tako zveni konsulent pri hranilnicah dolžnikom napravijo veliko stroškov, in da se pri tem mnogo v politiki dela. Ako namreč kakim merodajnim osebam kake hranilnice nepovoljni dolžnik le z jednim obrestnim obrokom zaostane, izročijo ga takoj pravnemu konsulentu, kateri glavino, in če jih je več, vsako tako posebej pri sodnji iztoži, namesto da bi hranilnica sama z opomnimi pismi opozorila na to, da se imajo obresti plačati, in da bi tožbina pisma po obrazcih, ki se zamorejo povsod kupiti, dala po lastnem hranilničnem obojni izdelati. Znano je tudi, da so službe pravnih konsulentov pri nemško liberalnih hranilnicah sinekure za neki gotov del odvetnikov, ki mnogo v politiki delajo, in katerim je podlaga materijalnega obstanka jedino le zastopništvo pri hranilnicah. Hranilnična vodstva pri takih pravnih konsulentih zaradi stroškov zatisejajo jedno oko, in tako ti gospodje marljivo tožujejo, rubežujejo, podaljšujejo itd. in tukaj velja pravilo: „Kmet plačaj!“ Tudi ne moremo nekega posebnega delovanja neke spodnještajerske hranilnice neomenjenega pustiti, katero delovanje bi skoraj smeli uvrstiti v rubriko „izsilovanja“. Ako se namreč zemljišče rubežnim potom proda, pri katerem je hranilnica zastran zaostalih obrestij na zgubo prišla, potem se stavi kopcju pogoj, da hranilnica posojilo le tedaj še dalje pusti, ako kupec dotične obresti hranilnici povrne! V tem oziru lahko postrežemo z natančnimi dati.

Zdaj preidemo pa še na očitjanje volilnih agitacij od strani slovenskih denarnih zavodov.

V tem oziru nam ni noben dejaven slučaj znan, in bo morala „Tagespost“ trditi, da slovenske posojilnice na njim dolžne volice uplivajo, še le dokazati. Pač pa nam je znano, da nemško-liberalni zavodi, in sicer štajerska hranilnica in eskomptni zavodi pri deželnih in državnozbornih volitvah svoj upliv v brezmernej meri rabijo in znani so nam možje, ki so morali zoper lastno prepričanje zaradi njihove odvisnosti od nemško liberalnih denarnih zavodov za nemško-liberalno stranko voliti, ako neso hoteli, da njihova posest propade v rubež.

Slovenske posojilnice bodo boj s „Tagespost“, akoprav nima čistih rok, v ljudsko korist bila, da, ako treba, tudi pokažemo, v kakih rokah so pupilarni (otročji) in denarji različnih zavodov!

Umrli so v Ljubljani:

4. avgusta: Meta Brodnik, gostija, 80 let, Kravja dolina št. 8, za oslabiljenjem v starosti. — Alfred Ullman, zasebnika sin, 11 mes., Poljske ulice št. 16, za drisko. — Marija Bobnar, tiskarjeva hči, 10 mes., Vožarski pot št. 3, za vnetjem pluć.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	737.76 mm.	+19.3° C	sl. szh.	jas.	
	2. pop.	736.55 mm.	+27.3° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.80 mm.	+21.0° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura +22.5°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81	gld.	10	kr.
Srebrna renta	81		80	
Zlata renta	103		50	
5% marcna renta	96		25	
Akcije narodne banke	862		—	
Kreditne akcije	313		90	
London	121		50	
Srebro	—		—	
Napol.	9		65	
C. kr. cekini	—		74	
Nemške marke	59		45	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103		50	
Ogrska zlata renta 6%	122		15	
" " papirna renta 5%	92		35	
" " štajerske zemljišč. od vez. oblig.	89		10	
105				
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121		25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108		50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105		50	
Kreditne srečke	100	gld.	178	75
Rudolfove srečke	10		19	
Akcije anglo-avstr. banke	120		112	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215		25	

Poslano.

(15—23)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba,
treba ostro paziti.

**MATTONI'S
GISSHÜBLER**

Najboljša pitna voda
pri epidemijah.

Pekarija

v hiši št. 23 v Šmartnem pri Litiji se odda o Sv. Mihelu t. l. v najem pod ugodnimi pogoji. Več se izve ravno tam pri lastniku

Fr. Knuth-u.

Stara, renomirana

gostilna „Pri Slavcu“ v Cirknici

se daje pod prav ugodnimi pogoji v najem. Ko bi se pa dobil gotov kupec, je tudi na prodaj. — Na drobno se poizve pri Juriju Klančarju, posestniku v Gojenjem Logatcu. (478—3)

Išče se

k o m i,

kateri je popolnem zmožen slovenskega in nemškega jezika in kateri ume potrebno korespondenco in knjigovodstvo za prodajalnice z mešanim blagom. Ponudbe pod naslovom: „L. poste restante Postojina“.

(486—2)

Št. 12.476.

(484—2)

Razglas.

Opiraje se na §. 5 postave z dné 23. avgusta 1877 veljavne za vojvodino Kranjsko zastran obdelovanja Ljubljanskega mahu magistrat javno naznana, da so imeniki volicev I. skupine močvirskega glavnega odbora, katera skupina obsega močvirski okraj v katastrskih občinah Trnovo, Karlovsko predmestje, Gradišče v Ljubljani in pa Štepanja vas v okolici Ljubljanski od dne 22 do vštetea dne 30. avgusta t. l. v pisarni mestnega komisarijata razpoloženi za splošno pregledovanje. Ugovore zoper te imenike, bodi si da je vanje vpisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpuščen kdo, ki ima veljavno pravico, treba uložiti od dne 22. do uštetea dne 30. avgusta t. l. pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan julija 1884.

Župan: Grasselli.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, okolo 3. septembra.

„Germania“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILIO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, okolo 20. avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalni agent. (480—5)

Naznanjam čestitim svojim dosedanjim obiskovalcem in slavnemu občinstvu, da sem sedaj svojo

trgovino in posestva
v Lavrici in „pri Lozarji“ v Ljubljani
samostalno prevzel in da bodem svoje gostilnice oskrboval z dobrim vizeljskim, dolenskim in istrskim vinom, ter se priporočam za mnogobrojni obisk.

S spoštovanjem

Karol Lenče.

(495—1)

Tusci:
dne 6. avgusta.
Evropa: Knudl iz Grada. — Bolnereich iz Rake.
Pri Stoma: Guttenberg iz Berolina. — Lechner iz Buhimpesche. — Petzwal z Dunaja. — Friedrich iz Trsta.
Pri Mateti: Kreiner iz Grada. — Petlarin iz Trsta. — Vitez pl. Bamberla iz Gorice. — Pritschin iz Trsta.
Pri avstrijskem cesarju: Tepin iz Larije. — Mikalic iz Trsta.

KUVERTJE S FIMBO
priporočila po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Lampijoni,
zračni balončki in ognjemeti.

Svetilnice za nošnjo na palicah po 6, 8, 10, 12, 18 in 22 kr. — Balonske svetilnice po 10, 12, 15, 18, 23, 28 in 45 kr. — Palice za lampijone po 2 gld. 100 kosov. — Sveče za lampijone po gld. 2.50 in 3.— za 100 kosov. — Zračni balončki po 40, 65 kr. in gld. 1.—, 1.20, 1.75, 2.25 in 3.—. Ognjemeti po originalnih fabriških cenah. — V izberah po gld. 5.—, 10.—, 20.—, 25.—, 50.— in 100.—. Pošilja se samo z vlakom za prevožno užigalnih stvari, zato se prosi naročiti ob pravem času. — Transparentni embični za telovadna, pevška in ognjegasna društva. Velikost 58x66 cm., po 50 kr., naj-finejše 75 kr. — Transparentne slike cesarske rodovine po 45 kr. in gld. 1.—. — Darilne dekoracije za strelna društva po 8—50 kr. — Cenilniki zastoj in franko. — Društva in prekupci dobé primeren rabat.

EDUARD WITTE, Wien, VI., Magdalenenstrasse 16.
Poleg gledališča a. d. Wien.

Izhaja samo malo časa, zato se prosi izrezati. (463—3)